

Другари на ловъ.

(Продължение отъ кн. VIII.)

III. Ловъ.

Колевъ гледаше наоколо по брѣга мѣсто за прѣскачане рѣката. Той пусна кучето си на прѣдъ. Черниятъ песъ пѣргаво скочи въ водата, плувна и мина на срѣща. Колевъ се спрѣ, за да прѣскача, а Милчевъ отмина надолѣ да дири по-добъръ бродъ. Колевъ направи единъ скокъ и се прѣхвърли на срѣща въ гората. Кучето му, омокрено, се изтърси; мушна хубавата си муцуна у ржката му; скачаше, сѣкашъ искаше да го поздрави за благополучното прѣминаване бурния потокъ. Слѣдъ това то се спусна пѣргаво на горѣ изъ хрсталака.

Не бѣ миналъ нашиятъ ловець и десетъ крачки, кучето се спрѣ, като вковано: нѣщо изшумоля изъ хрстето. Колевъ се прицѣли. Изъ